

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Pavla Molka (soudce zpravodaj) a soudců Petra Mikeše a Lenky Bursíkové v právní věci žalobce: **A. M.**, zast. JUDr. Tomášem Tomšíčkem, advokátem se sídlem Vlastina 602/23, Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2025, č. j. OAM-533/LE-LE05-LE05-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 8. 2025, č. j. 20 Az 13/2025-27,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný shora označeným rozhodnutím zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou dle § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu, kterou Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) zamítl v záhlaví uvedeným rozsudkem. Žalobce (dále „stěžovatel“) nyní brojí proti napadenému rozsudku kasační stížností. Současně navrhuje přiznání odkladného účinku.

[2] Stěžovatel tvrdí, že pokud by Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) nepřiznal odkladný účinek kasační stížnosti, následky napadeného rozsudku by pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout jiným osobám. Dle něj není možné realizovat návrat do země původu, neboť by tím došlo k nevratnému zásahu do jeho osobní sféry. Nepřizná-li NSS kasační stížnosti odkladný účinek, žalovaný přistoupí k deportaci, čímž bude vystaven ohrožení svého života a zdraví. Navíc mu tím bude upřeno právo na spravedlivý proces. Naopak v případě přiznání odkladného účinku žalovanému ani veřejnosti nevznikne žádná újma. Vzhledem k tomu, že se stěžovatel nachází v přijímacím středisku, nehrozí jakékoliv maření průběhu řízení nebo narušení veřejného pořádku. Stěžovatel tvrdí, že žádné jiné osobě nehrozí újma. Přiznání odkladného účinku nebude ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[3] Žalovaný nesouhlasí s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatel dle něj nesplňuje důvody podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Účinky napadeného rozsudku nepředstavují nepoměrně větší

újmu, než jaká může vzniknout přiznáním odkladného účinku jiným osobám. Jeho přiznání je vyhrazeno pro ojedinělé případy, kdy hrozí konkrétní, závažná a nevratná újma. Splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku musí prokázat žalobce. Nestačí pouze poukázat na možnost vzniku újmy. Ta totiž musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí. Žalovaný navrhuje, aby NSS návrhu na přiznání odkladného účinku nevyhověl.

[4] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s., přiměřeně aplikovatelného na řízení o kasační stížnosti, se odkladný účinek přizná, jsou-li splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS).

[5] NSS po zhodnocení stěžovatelem uváděných důvodů dospěl k závěru, že v projednávaném případě jsou naplněny podmínky pro přiznání odkladného účinku.

[6] Podání kasační stížnosti, *nachází-li se žadatel v době podání kasační stížnosti v zařízení pro zajištění cizinců nebo nemá-li povolen vstup na území*, nemá ze zákona odkladný účinek dle § 32 odst. 5, věty druhé zákona o azylu. I zde ho ovšem lze přiznat na základě individuálně odůvodněného návrhu (§ 32 odst. 2, poslední věta, zákona o azylu).

[7] NSS předesílá, že samotný návrh na přiznání odkladného účinku byl formulován do velké míry „formulářově“ s obecným poukazem na právo na spravedlivý proces a na nezvratný zásah do osobní sféry stěžovatele. Žádost nebyla detailně vztažena ke konkrétní stěžovatelově situaci. Tato žádost nebyla upřesněna ani poté, co byl stěžovateli ustanoven právní zástupce, jež požadoval. NSS nicméně z doplnění kasační stížnosti samotné a ze soudního a správního spisu zjistil, že nebude-li kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, a nastanou tak právní účinky napadeného rozsudku, mohlo by dojít k tomu, že stěžovatel bude muset ještě před rozhodnutím NSS o kasační stížnosti vycestovat na základě pravomocného a vykonatelného správního rozhodnutí. Tuto skutečnost NSS propojil s důvody v samotném návrhu na přiznání odkladného účinku.

[8] Nejprve je třeba připomenout, že samotný zájem zůstat na území v ČR z důvodu naplnění práva na spravedlivý proces, jímž stěžovatel argumentuje, by nebyl dostatečným důvodem k naplnění první podmínky přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Jak zdůraznil NSS v bodě 61 usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS: „Obecně vyjádřený zájem cizozemského stěžovatele na osobní účasti v řízení o kasační stížnosti či jeho právo být v kontaktu s advokátem a s tím související ochrana spravedlivého procesu nemohou být samy o sobě bez dalších individuálních okolností důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 s. ř. s.).“

[9] NSS nicméně vycházel zejména z předpokladu, že nedojde-li k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, může být stěžovatel v důsledku právních účinků pravomocného správního a soudního rozhodnutí povinen opustit přijímací středisko na mezinárodním letišti, kde se v současnosti nachází. Je vhodné doplnit, že stěžovateli rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 5. 2025 nebyl povolen vstup na území ČR a rozhodnutím ze dne 6. 6.

pokračování

2025 byla doba nepovolení vstupu prodloužena do doby rozhodnutí městského soudu o stěžovatelské žalobě, avšak nejpozději do 27. 8. 2025. Nutnost stěžovatelského návratu do země původu by zřejmě učinila budoucí rozhodnutí NSS o jeho kasační stížnosti do značné míry akademickým. V současné fázi soudního řízení navíc nelze s jistotou vyloučit, že stěžovateli v případě nuceného vycestování nehrozí v zemi původu skutečná újma. Ze stěžovatelského návrhu a ostatního textu kasační stížnosti je zřejmé, že o jeho přiznání žádá z důvodu obav z návratu do země původu, kvůli svému náboženskému vyznání. Posouzení opodstatněnosti těchto obav však bude až předmětem věcného přezkumu kasační stížnosti. Proto je v tomto ohledu namísto před samotným posouzením kasační stížnosti stěžovateli umožnit setrvat na území ČR.

[10] S ohledem na výše uvedené proto NSS dospěl k závěru, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku je ve stěžovatelské případě splněna. Pokud by totiž kasační stížnosti nebyl přiznán odkladný účinek, je pravděpodobné, že by výsledek řízení o kasační stížnosti prakticky ztratil význam.

[11] K hrozcí újmě jiných osob s ohledem na druhou podmínku NSS uvádí, že z ničeho nevyplývá, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo v dané věci způsobit újmu jiným osobám. Tuto újmu netvrdí ani žalovaný. NSS proto shledal, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nezpůsobí újmu jiným osobám. Druhá podmínka je splněna.

[12] Co se týče třetí výše vymezené podmínky pro přiznání odkladného účinku, tedy rozporu s důležitým veřejným zájmem, žalovaný ve vztahu k ní nic konkrétního neuvedl, byť je to právě on, kdo by tak měl činit (usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 10. 2003, č. j. 52 Ca 9/2003-144, č. 87/2004 Sb. NSS). K otázce možného rozporu s důležitým veřejným zájmem se NSS vyjádřil již v usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014-25, č. 3169/2015 Sb. NSS, v němž dospěl k závěru, že „*pokud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu hrozící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku, a na straně druhé důležité zájmy společnosti. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného výkladu § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážit intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svědčícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu*“ (usnesení NSS ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008-131, č. 1698/2008 Sb. NSS). Nic ovšem nenavádí k tomu, že by přiznání odkladného účinku mělo být v rozporu s nějakým důležitým veřejným zájmem, ani žalovaný ve svém vyjádření žádný konkrétní veřejný zájem netvrdí. Samotné přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nepředstavuje dlouhodobou úpravu stěžovatelského pobytu na území ČR.

[13] NSS dodává, že o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodl neprodleně poté, co bylo soudu vráceno potvrzení o doručení usnesení ze dne 22. 9. 2025, č. j. 8 Azs 153/2025-25, stěžovateli, kterým mu byl ustanoven právní zástupce JUDr. Tomáš Tomšíček. Až v tento okamžik se usnesení stalo pravomocným, čímž bylo pevně stanoveno, s kým má NSS jednat v dalším průběhu řízení o kasační stížnosti.

[14] NSS v důsledku výše uvedených skutečností přiznal odkladný účinek kasační stížnosti (dle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s.).

[15] Toto usnesení je svou povahou rozhodnutím prozatímní povahy. Pouze dočasně oddaluje nutnost vycestování stěžovatele, pokud by byla jeho kasační stížnost neúspěšná. Nelze z něj proto dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude věcně rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/200-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 22. října 2025

Pavel Molek
předseda senátu